

MÚLÁS

**Mely érzelem kerülgeti fiatal lelkem, múltás
érzete szúrja egyetlen szívem, melyben
eddig dúltak a lángok, de egyre halványulnak.
Már most hova a kábító tűz, mely eddig
utamon felsegített, merre találok
azt a rengeteg időt, melyekkel vígasztaltam
magam, hogy még van időm?**

**De szinte pillanat alatt nyakamba
szakadt a nyers élet és terhet nyújt, mely
szinte éget, s múlik az idő, egyre csak telik,
feladat után feladat, mely egyre csak nehezedik...**

**Múlik az idő, egyre csak telik, mellyel az ember
is változik. Más lesz a felfogás és a nézet,
ennek hatására más lesz a világszemlélet...
Lehet szép, tiszta, erőteljes, naiv,
boldogsággal felsegített, de lehet monoton,
gyenge megvilágosodott szemlélet, mely
mindenbe belátást nyújt és a lelkedbe sebet éget.**

**De a múltás is két irányú, netán boldog vagy
szomorú. De egy dolog mindenhol ott van: a változás.
Sokszor egy szikla megállít utadon, ez az élettől kapott egyik
pofon. De te felállsz és mégis tovább, ezt jelenti az elmúlás,
és kedves társa a haladás.
Egyszer minden elmúlik, de vele haladunk mi is tovább.**